

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
 dňa 31. 3. 2001
 v vyhlásenej dňa 30. 3. 2001
 Krajský súd v Bratislave
 dňa 28. SEP. 2001

6 C 27/94-228

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Doc. RNDr. Pavol Miškovský, CSc., bytom Košice, Bruselská 16, proti žalovanému: Slovenská informačná služba Bratislava, o ochranu osobnosti rozhodol

t a k t o :

Súd u r č u j e , že žalobca bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods.1 písm.b/ Zák.č. 451/1991 Zb.

Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi 5.000,-Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť na účet tunajšieho súdu trovy konania štátu v sume 4.763,-Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ō v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 29.3.1994 proti žalovanému domáhal sa ochrany osobnosti a určenia, že bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods.1/ písm.b/ Zák.č. 451/1991 Zb. Uviedol, že žalovaný mu vydal osvedčenie zo dňa 22.12.1993, z ktorého vyplývalo, že bol evidovaný ako osoba uvedená v § 2 ods.1/ písm.b/ Zák.č. 451/1991 Zb. Vydaním predmetného osvedčenia došlo u neho k neoprávnenému zásahu do jeho práv a to v rozpore so skutočným stavom veci, čo

malo nepriaznivý dopad v spoločnosti ako aj v jeho zamestnaní a má preto naliehavý právny záujem na žiadanom určení.

Žalovaný vo svojom vyjadrení namietal neexistenciu jeho pasívnej legitímácie a z tohto dôvodu aj zamietnutia žaloby. Vo veci samej navrhol žalobu tiež zamietnuť, keďže on pri vydávaní osvedčenia navrhovateľovi vychádza z obsahu zväzku bývalej štátnej bezpečnosti s označením „Biofyzik“ reg.č. 15943 založeného dňa 24.1.1983 na osobu žalobcu.

Podľa § 80 písm.c/ O.s.p. návrh na začatie konania možno uplatniť aby sa rozhodlo najmä o tom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods.1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 2 ods.1 písm.b/ Zák.č. 451/1991 Zb. predpokladom na výkon funkcie uvedenej v § 1 je, že občan v období od 25.2.1948 do 17.11.1989 nebol evidovaný v materiáloch štátnej bezpečnosti ako rezident, agent, držiteľ prepožičaného bytu, držiteľ konšpiračného bytu, informátor alebo ideový spolupracovník štátnej bezpečnosti.

Podľa § 4 ods.1 Zák.č. 451/1991 Zb. skutočnosti uvedené v § 2 ods.1 písm.a/,b/ dokladá občan osvedčením vydaným Federálnym ministerstvom vnútra.

Podľa § 18 ods.1 Zák.č. 451/1991 Zb. ak občan tvrdí, že údaje uvedené v náleze sú nepravdivé, môže požiadať súd o preskúmanie obsahu tohto nálezu, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa doručenia nálezu.

Existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, preto aj nutnosť v konkrétnom návrhu tvrdiť a dokázať skutočnosti z ktorých vyplýva jeho existencia je u všetkých

určovacích návrhov jednou z nevyhnutných podmienok toho, aby bolo súdu umožnené v rozsudku návrhu meritórne vyhovieť. Tento právny záujem musí totiž existovať i v dobe, keď súd vyhlasuje rozsudok vo veci /§ 154 ods.1 O.s.p./. Žalobca má právny záujem na žiadanom určení, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah na ktorom sa zúčastňuje, alebo ak by sa jeho právne postavenia bez tohto určenia stalo neistým. K vzniku žalobcovho právneho záujmu na určení stačí také chovanie žalovaného, ktoré nasvedčuje úmyslu žalovaného porušiť právo žalobcu, alebo spôsobiť žalobcovi ujmu na jeho právnom postavení. Určovací návrh je teda prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než bolo toto jeho postavenie porušené, takže jeho cieľom je zásadné poskytnutie preventívnej ochrany a v tom spočíva aj jeho rozdiel od návrhu na plnenie ktoré prichádza do úvahy až vtedy, keď už právo navrhovateľa bolo porušené, takže jeho cieľom je reparácia. Ak však už bolo právo žalobcu porušené, prevencia potom už stráca akýkoľvek zmysel a žalobca už nemôže mať záujem na určení daného práva alebo právneho vzťahu. Jeho žaloba v takomto prípade by bola neúspešná a v tomto zmysle by bola aj nepripustná, žalobca by v tomto prípade mal právny záujem len na odstránení následkov porušenia práva, teda na plnení.

V súvislosti so zásahom do práva na ochranu osobnosti vydaním osvedčenia podľa Zák.č. 451/1991 Zb. je potrebné uviesť, že neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 a nasl. OZ, avšak len za predpokladu, že zásah je v rozpore s právami, prípadne i povinnosťami pôvodcu zásahu. Za neoprávnený zásah nemožno preto považovať postup pri vydávaní osvedčenia podľa § 9 ods.1 Zák.č. 451/1991 Zb., keďže v takomto prípade prísl. štátny orgán vo vydanom osvedčení uviedol, že žiadateľ je osobou vedenou v bývalých archívnych materiáloch štátnej bezpečnosti ako osoba uvedená v § 2 ods.1 Zák.č. 451/1991 Zb., ide tu preto len o plnenie zákonom uložennej povinnosti. Neoprávneným zásahom podľa ust. § 13 môže byť iba samotné neoprávnené evidovanie osoby v materiáloch bývalej štátnej bezpečnosti, ktorým došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti objektívne spôsobilému privediť ujmu na právach chránených ust. § 11 OZ.

Pôsobnosť Slovenskej informačnej služby na vydávanie osvedčení podľa Zák.č. 451/1991 Zb. vyplývala z uznesenia vlády SR pod č. 276 z 20.4.1993 a tieto osvedčenia Slovenská informačná služba vydávala len v období od 20.4.1993 do 20.1.1994 v rozsahu pôsobnosti Slovenskej republiky / v tejto

dobe bolo aj žalobcovi vydané osvedčenie a to dňa 20.12.1993/, vychádzalo sa pritom z archívnych materiálov bývalej štátnej bezpečnosti a konštatovalo sa v ňom len to, či osoba je alebo nie je evidovaná ako osoba uvedená v § 2 ods.1 písm.b/ Zák.č. 451/1991 Zb., keď nedošlo k zverejneniu žiadnych skutočností uvedených v osvedčení. Uplynutím doby účinnosti rozhodnutia vlády SR z 20.4.1993 pôsobnosť Slovenskej informačnej služby na vydávanie osvedčení podľa zák.č. 451/1991 Zb. zanikla a v súčasnej dobe niet žiadneho štátneho orgánu splnomocneného k vydávaniu takýchto osvedčení. Úlohy a postavenie Slovenskej informačnej služby je taxatívne upravené v Zák.č. 46/1993 Z.z. a z ich obsahu nevyplýva právne nástupníctvo po bývalom Federálnom ministerstve vnútra. Slovenská informačná služba tak v súčasnom období len spravuje archívny materiál bývalej štátnej bezpečnosti, má však možnosť tieto materiály využívať.

Zásahom do práva na ochranu osobnosti môže byť tak len neoprávnené evidovanie fyzickej osoby v materiáloch bývalej štátnej bezpečnosti, čomu sa však možno brániť žalobou podanou v súlade s ust. § 13 ods.1 OZ.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov JUDr.Jozefa Haricha, JUDr.Františka Jarsinského a Ladislava Havrilu, oboznámením sa s vydaným osvedčením zo dňa 22.12.1993 ako aj s obsahom osobného zväzku reg.č. 15943 arch.č. 11754 s označením „Biofyzik“, znaleckým posudkom znalcom z oboru pismoznalectva Alojzom Dudášom v súlade so zrušujúcim uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.5.2000 č.k. 1 Co 6/2000 a zistil tento skutkový stav.

Slovenská informačná služba osvedčením zo dňa 22.12.1993 pod č. KR-1-1170/93-K-1-915/93 osvedčila podľa ust. § 9 ods.1 Zák.č. 451/1991 Zb., že žalobca je evidovaný ako osoba uvedená v § 2 ods.1 písm.b/ Zák.č. 451/1991 Zb. a to na základe osobného zväzku reg.č. 15943, arch.č. 11754 s označením „Biofyzik“ vedeného u žalovaného pod č.p. 70-12/0012-3/96.

Z výsluchu svedka JUDr.Jozefa Haricha zistil, že tento ako bývalý príslušník Štb prichádzal do styku so žalobcom a podľa jeho vyjadrenia nešlo o spoluprácu v súvislosti s tajnou službou, ale v súvislosti s pôsobením žalobcu na študijných a stážijných pobytoch v kapitalistickej cudzine. O podpísaní spolupráce s bývalou Štb a žalobcom svedok vedomosť nemal. Udržiaval s ním styk formou neformálnych schôdzok, nešlo pritom o odovzdávanie úloh alebo ich formovanie, k stretnutiam

dochádzalo vzhľadom na charakter a predmet činnosti žalobcu v cudzine. Uviedol, že účastníci pobytov v zahraničí boli bežne podrobovaní informačnému pohovoru, pričom účastník takéhoto pohovoru bol informovaný o tom, že informácie o obsahu rozhovorov sa nesmú dostať na verejnosť.

Z vypočutia svedkov Ladislava Havrilu a JUDr. Františka Jaršínskeho zistil, že obaja ako príslušníci bývalej ŠtB. Prichádzali do styku so žalobcom v súvislosti s jeho štipendijnými cestami ako aj stážami v kapitalistickej cudzine. Uviedli, že s osobou ktorá odchádzala do cudziny robili pohovor. Za týmto účelom na takéto osoby boli založené spisy, v ktorých sa nachádzal dotazník s uvedením účelu, podmienok a cieľom cesty. V žiadnom prípade nešlo o vymyslené osoby, ale o osoby, ktoré mali vycestovať do zahraničia. Na takúto osobu sa následne založil spis s krycím menom. V prípade žalobcu bol takto založený spis s názvom „Biofyzik“. Akým spôsobom bol získaný žalobca k spolupráci sa svedkovia nevedeli vyjadriť. Pokiaľ došlo k podpisu prehlásenia o spolupráci, dialo sa tak dobrovoľne a bez nátlaku. K podpisu dokladu o spolupráci so žalobcom došlo v reštaurácii Astra, keďže takáto okolnosť bola nepochybne zaznamenaná aj v písomne vyhotovenom dokumente o spolupráci zo dňa 13.12.1985. V osobnom spise žalobcu sa nachádzalo prehlásenie o spolupráci s orgánmi čsl.kontrarozvedky z 13.12.1985 podpísané menom „Pavol Miškovský, záznam o získaní k spolupráci z 19.12.1985 „Memorandum“ z 8.11.1985, keď ďalšie materiály zo spisu boli skartované, do spisu nebolo možné dodatočne vkladať iné dokumenty, keďže tieto boli riadne evidované a uvedené v obsahu spisu, pretože inak by nesúhlasila ich evidencia, s obsahom osobného spisu. K preregistácii žalobcu z tajného spolupracovníka na stupni „Agent“ došlo 28.12.1985, pričom od tejto okolnosti žalobca podľa vyjadrenia svedkov nemusel mať vedomosť. Takáto osoba však musela mať vedomosť o tom, že prichádza do styku s príslušníkmi štátnej bezpečnosti a že je registrovaná. Jednotlivé zväzky spisov sa pravidelne kontrolovali nadriadeným orgánom a museli preto zodpovedať skutočnosti.

K výpovediam horeuvedených svedkov žalobca uviedol, že on žiadne prehlásenie o spolupráci nepodpísal, v reštaurácii Astra nikdy nebol a ak sa na prehlásení nachádza jeho podpis tak tento bol falšovaný. On prichádzal do styku s horeuvedenými svedkami len v súvislosti s jeho študijným resp. stážovým pobytom vo Francúzsku, k žiadnemu odovzdávaniu materiálov alebo ukladaniu

úloh u neho nedošlo, informácie o študijnom pobyte boli bežne dostupné na jeho pracovisku. Poukázal aj na to, že ani fotografia nachádzajúca sa v spornom spise nie je jeho podobizňou.

Vo veci bol podaný znalecký posudok znalcom z odboru pismoznalctva Alojzom Dudášom, ktorý v záveroch svojho znaleckého posudku uviedol, že podpis „Pavol Miškovský“ obsiahnutý na prehlásení z 13.12.1985 je falzifikátom, vyhotovený napodobením pravého podpisu „Pavla Miškovského“. Námietky týkajúce sa okolností, že by žalobca podpísal nejakú listinu či už v stoji, v sede, pri umelom osvetlení a pod. znalec považoval za nedôvodné, keďže takáto skutočnosť nemôže mať vplyv v takej miere, že by došlo k pochybnostiam o pravosti podpisu. Pri posudzovaní podpisu znalec prihliadal na tvar písma, jeho vizanosť, kvalitu ťahov a uviedol, že najmä ozdobné ukončenie podpisu je úplne rozdielne pri pravom a nepravom podpise v mene „Pavol Miškovský“. Za rozdielne považoval najmä zdvihy pera, čo bolo typické u viazanosti písma medzi sporným a nesporne pravým podpisom. Znalec poukázal aj na rozdiely v písaní jednotlivých písmen v spornom podpise a nespornými písmenami žalobcu. Rozdielnym spôsobom bola tvarovaná najmä záverečná časť priezviska, kde bol typický rozdielny smer pohybu ruky pri tvarovaní nesporne pravých podpisov, ktoré boli vyhotovené jedným ťahom, pričom v spornom podpise ukončenie bolo vyhotovené na 2 krát a tvarove úplne rozdielnym spôsobom. Ani psychické vplyvy nemohli ovplyvniť zmenu podpisu, obdobne ani podložka pri podpisovaní by nemohla zmeniť podpis žalobcu, pretože tento by nanajvýš mohol byť pretlačený, čo v danom prípade nebolo preukázané. Aj pri výsluchu znalca na pojednávaní, tento zotrval v celom rozsahu na záveroch svojho znaleckého posudku a námietky v tejto časti zo strany žalovaného považoval za nedôvodné.

Pri posudzovaní uplatneného nároku žalobcu súd vychádzal z horecítovaných zák. ustanovení a z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré súd vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. keď dospel k záveru, že žalobca podal žalobu na ochranu osobnosti v súlade s cit.ust. § 80 písm.c/ O.s.p. a ust. § 11, § 13 ods.1 OZ keďže mu bolo vydané osvedčenie o tom, že bol evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti ako osoba uvedená v § 2 ods.1 písm.b/ Zák.č. 451/1991 Zb. keď z výsledkov dokazovania spolupráca žalobcu so zločkami bývalej Štátnej

Doviediviem, že táto listina dosťorne súhlasí s predloženým
originálom (ovčadivím-odpisom), skladajúcim sa z 2... strán.
keď a odosť (opisť-čísločíslo). Na listine boli vykonané tieto zmeny,
doplňky:

V Košicích, ~~25~~ 25. marca 2002

~~Vera~~ VYBELOVA
pracovnáčka a korektorka
IUD. MAGISTRAČKA DRAGONOVA

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA	
PODATEĽNA	
Došlo:	19 JÚL 2010 / DR / 2009 / 00343
Číslo:	DR / 2009 / 00343
Prílohy:	Vybavuje:

19C 55/09-49
1109205793

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred santondukyňou JUDr. Evou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: Prof. RNDr. Pavol Miškovský, DrSc., nar. 07. 09. 1953, bytom Kocsova 14, Bratislava, zast. JUDr. Mário Holler, advokát, Krmanova 16, 040 01 Košice proti odporcovi: Ústav pamäti národa, Nám. slobody č. 6, 817 83 Bratislava o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca sa zaväzuje na vlastné náklady zabezpečiť na webovej stránke Ústavu pamäti národa www.upn.gov.sk v časti „ Registračné protokoly agentúrnych a operačných zväzkov Štátnej bezpečnosti “, KS ZNB – Správa ŠTB Košice (Sériá: I) v časti prislúchajúcej označeniu osoby: Miškovský Pavol, dátum narodenia 07.09.1953, krycie meno Biofyzik, kategória: agent, registračné číslo 15943 uvedenie textu: „ Právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6C 27/94 - 228 zo dňa 19. júla 2001 určil, že Miškovský Pavol bol neoprávnenne evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Zb. “ a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd ukladá odporcovi pripojiť k archivovanému spisu registračné číslo 15943 právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. júla 2001, sp. zn. č. 6C 27/94-228 vo veci ochrany osobnosti, ktorým bolo určené, že žalobca - Miškovský Pavol bol neoprávnenne evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Zb.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 132,00 EUR a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16. 02. 2009 domáhal, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou na vlastné náklady zabezpečiť na webovej stránke Ústavu

pamäti národa www.upn.gov.sk v časti „ Registračné protokoly agentúrnych a operačných zväzkov Štátnej bezpečnosti “, KS ZNB – Správa ŠTB Košice (Sériá: I) v časti prislúchajúcej označeniu osoby: Miškovský Pavol, dátum narodenia 07.09.1953, krycie meno Biofyzik, kategória: agent, registračné číslo 15943 uvedenie textu: „ Právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6C 27/94 - 228 zo dňa 19. júla 2001 určil, že Miškovský Pavol bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Zb “ a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Podaním doručeným súdu dňa 18. 05. 2009 navrhovateľ navrhol rozšírenie petitu pôvodného návrhu o uloženie povinnosti odporcovi pripojiť k archivovanému spisu registračné. číslo 15943 právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. júla 2001, sp. zn. č. 6C 27/94-228 vo veci ochrany osobnosti, ktorým bolo určené, že žalobca - Miškovský Pavol bol neoprávnene evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Zb.

Súd uznesením č. 19C 55/2009 – 37 zo dňa 16. 03. 2010 pripustil rozšírenie petitu pôvodného návrhu podľa návrhu navrhovateľa.

Odporca vo vyjadrení k návrhu zo dňa 16. 03. 2009 žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Poukázal na to, že podľa § 19 zák. č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 – 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa), (ďalej len „ zákon o pamäti národa “) zverejnil príslušný prepis evidenčných záznamov zo zachovaných protokolov zväzkov štátnej bezpečnosti z rokov 1939 – 1989, plniae si tak zákonom uloženú povinnosť. Dokumenty o činnosti bezpečnostných zložiek vo vlastníctve ústavu sú podľa § 8 ods. 3 zákona o pamäti národa nenahradiateľným svedectvom o historickom období, v ktorom vznikli a preto ako dôležité pre uchovanie pamäti národa sú jeho kultúrnym dedičstvom. Zachované dokumenty majú archívnu hodnotu a za súčasnej právnej úpravy nemožno na tejto evidencii nič meniť alebo do nej akýmkoľvek spôsobom zasahovať. Odporca nie je zo zákona povinný overovať, či údaje obsiahnuté v dokumentoch a údaje získané z informačného systému dokumentov a zo zachovaných evidenčných pomôcok sú presné alebo pravdivé. Odporca svojím zákonným postupom nespôsobil žiadny neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa, navrhovateľ podľa odporcu nepreukázal, že k takémuto zásahu do jeho práv došlo.

Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 14. 04. 2009 poukázal na to, že nepopiera skutočnosť, že odporca nie je oprávnený skúmať pravdivosť alebo úplnosť údajov vyplývajúcich z dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek, to však neznamená, že po preukázaní nepravdivosti údajov má tieto naďalej šíriť na svojej webovej stránke.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného z prednesov navrhovateľa, zástupcov účastníkov konania ako aj vykonaním dokazovaním listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.) a vykonal dokazovanie oboznámením sa s výzvou právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 14. 10. 2006 adresovanou odporcovi, odpoveďou odporcu zo dňa 06. 11. 2006, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 6C 27/94 – 228 zo dňa 19. 07. 2001, s internetovým výpisom z webovej stránky odporcu www.upn.gov.sk v časti „ Registračné

protokoly agentúrnych a operačných zväzkov Štátnej bezpečnosti“, KS ZNB – Správa ŠTB Košice (Sériá: I), pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Z internetového výpisu z webovej stránky odporcu www.upn.gov.sk z časti „ Registračné protokoly agentúrnych a operačných zväzkov Štátnej bezpečnosti“, KS ZNB – Správa ŠTB Košice (Sériá: I) súd zistil, že navrhovateľ je vedený pod registračným číslom 15943 s krycím menom Biofyzik ako agent ŠtB.

Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 6 C 27/94-228 zo dňa 19. 07. 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 08. 2001 súd zistil, že navrhovateľ bol neoprávnené evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Zb.

Z výzvy navrhovateľa zo dňa 14. 10. 2006 adresovanej odporcovi súd zistil, že navrhovateľ sa obrátil na odporcu so žiadosťou na odstránenie a zamedzenie neoprávnených zásahov do jeho práv na ochranu osobnosti, ku ktorým dochádza jeho uverejňovaním a označením ako agenta ŠtB pod registračným číslom 15943 na webovej stránke odporcu www.upn.gov.sk v časti „ Registračné protokoly agentúrnych a operačných zväzkov Štátnej bezpečnosti“, KS ZNB – Správa ŠTB Košice (Sériá: I).

Z odpovede odporcu zo dňa 06. 11. 2006 súd zistil, že odporca, odvolávajúc sa na platné právne predpisy žiadosti navrhovateľa o odstránenie a zamedzenie neoprávnených zásahov do jeho práv na ochranu osobnosti nevyhovel.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní dňa 09. 06. 2010 súd zistil, že tento zotrúva na návrhu v celom rozsahu. V konaní Krajského súdu v Bratislave č. 6 C 27/94-228, ktoré trvalo sedem rokov bolo preukázané, že došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa. Situácia sa prijatím uvedeného rozhodnutia nevyriešila, keďže zásah do osobnostných práv navrhovateľa pretrúva v súvislosti so zverejnením historických dokumentov bývalej Štátnej bezpečnosti FMV na internetovej stránke odporcu. Navrhovateľ vyzval odporcu, aby tento stav odstránil, odporca tak neurobil. Odporca šíri nepravdivé informácie, o čom má vedomosť, keďže mu túto informáciu poskytol navrhovateľ. Navrhovateľ nežiada, aby odporca zasahoval do obsahu historických dokumentov, domáha sa, aby odporca na svojej webovej stránke zverejnil, že informácia obsiahnutá v registračných protokoloch bývalej Štátnej bezpečnosti, týkajúca sa osoby navrhovateľa je nepravdivá a túto skutočnosť aj zdokladoval v archívnych materiáloch. Uvedenú možnosť zákon o pamäti národa nevyklúčuje.

Z prednesu zástupcu odporcu súd zistil, že tento žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť. Odporca namietať pasívnu legitímáciu v spore, keďže nie je právnym nástupcom bývalej Štátnej bezpečnosti. Pasívne legitimovaná je Slovenská republika, ktorá by mala byť zastúpená príslušným štátnym orgánom. Odporca nie je štátnym orgánom ale verejnoprávnu ustanovizňou. Odporcovi bolo zákonom uložené uverejniť v tlačovej a elektronickej podobe registračné protokoly ŠtB, do týchto historických dokumentov nie je možné žiadnym spôsobom zasahovať.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 – 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa) ústav vydá tlačou a na elektronických médiách prepis evidenčných záznamov zo zachovaných alebo rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok Štátnej bezpečnosti z rokov 1939 až 1989, hlavne s údajmi o dátume zavedenia zväzku, jeho pohybe a archivovaní, druhu zväzku a jeho zmene, osobách, ak sa nejedná o cudzincov, alebo objektoch, ku ktorým sú zväzky evidované. Zo zachovaných protokolov zväzkov Hlavnej správy rozviedky Zboru národnej bezpečnosti (I. správa) vydá ústav prehľad objektových zväzkov evidovaných do 31. decembra 1989 a prehľad aktívnych a vplyvových opatrení. Ústav vydá tiež tlačou a na elektronických médiách prepis protokolu zväzkov odboru vnútornej ochrany Zboru nápravnej výchovy v rozsahu objektových zväzkov a zväzkov osôb evidovaných ako spolupracovníci tohto odboru, ak boli využité na prospech Štátnej bezpečnosti.

Podľa § 26 ods. 3 zák. č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 – 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa) ústav nie je povinný overovať, či údaje obsiahnuté v dokumente a údaje získané do informačného systému dokumentov zo zachovaných evidenčných pomôcok uvedených v odseku 2 sú presné alebo pravdivé.

Podľa § 120 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný.

Navrhovateľ sa v predmetnom konaní domáhal uloženia povinnosti odporcovi zverejniť na svojej internetovej stránke, že právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6C 27/94 - 228 zo dňa 19. júla 2001 určil, že navrhovateľ bol neoprávnené evidovaný v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Zb. ako aj povinnosti pripojiť k archivovanému spisu registračné číslo 15943 uvedený právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. júla 2001, sp. zn. č. 6C 27/94-228 vo veci ochrany osobnosti.

Súd sa v konaní predovšetkým zaoberal námietkou odporcu, týkajúcou sa nedostatku jeho pasívnej legitímácie v spore. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry (rozsudok NS SR č. 5 Cdo 83/2008, rozsudky KS v Bratislave č. 5 Co 144/06 a 6 Co 13/07) súd skonštatoval, že odporca je v konaní pasívne legítimovaný. Odporca má možnosť používať materiály bývalej ŠtB a odporca zverejnil na svojej internetovej stránke informácie z registračného protokolu bývalej ŠtB týkajúce sa osoby navrhovateľa. Preto napriek námietke odporcu, že odporca nie

je právnym nástupcom bývalej ŠtB, súd konštatoval, že odporca je v konaní pasívne legitimovaný.

Odporca v konaní namietal, že mu bolo zákonom uložené zverejniť v tlačovej ako aj internetovej podobe registračné protokoly ŠtB a do týchto historických dokumentov nie je možné žiadnym spôsobom zasahovať. Odporca svojím zákonným postupom nespôsobil žiadny neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa, navrhovateľ nepreukázal, že k takémuto zásahu do jeho práv zo strany odporcu došlo.

Zásah do osobnostných práv fyzickej osoby môže mať podobu skutkového tvrdenia alebo kritiky. Zákon poskytuje ochranu proti takýmto zásahom len vtedy, ak ide o zásah neoprávnený. K neoprávnenému zásahu do práva fyzickej osoby na česť a dôstojnosť dôjde nepravdivými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú zároveň objektívne spôsobilé prívodiť ujmu na cti dotknutej fyzickej osoby.

Dotknutá osoba sa môže domáhať ochrany osobnosti občianskoprávnymi prostriedkami rôzneho charakteru, najmä sa môže domáhať upustenia od neoprávnených zásahov, odstránenia nepriaznivých následkov neoprávnených zásahov alebo vzniknutého protiprávneho stavu ako aj poskytnutia primeraného zadosťučinenia.

Navrhovateľ rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 6 C 27/94-228 zo dňa 19. 07. 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 08. 2001 preukázal, že bol neoprávnenne evidovaný v materiáloch bývalej štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Zb. Navrhovateľ má preto právo domáhať sa súdnej ochrany v podobe žaloby, ktorou by došlo k upusteniu od neoprávnených zásahov. Neobstojí tvrdenie odporcu, že Zákon o pamäti národa mu ukladá povinnosť vydať tlačou a na elektronických médiách prepis evidenčných záznamov zo zachovaných alebo rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok štátnej bezpečnosti z rokov 1939 – 1989.

Podľa čl. 19 ods. 1 a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Účelom zákona o pamäti národa je zverejnenie údajov o vykonávateľoch prenasledovania osôb a potláčania politických práv a slobôd prostredníctvom represívnych zložiek totalitného štátu. Z uvedeného však nemožno dôvodiť, že účelom tohto zákona je aj zverejňovanie údajov o osobách, ktoré fakticky boli touto represiou postihnuté tým, že boli neoprávnenne evidované ako spolupracovníci bývalej štátnej bezpečnosti. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 38/1996) v prípadoch neoprávnenej evidencie fyzickej osoby vo zväzkoch bývalej štátnej bezpečnosti je zásahom objektívne spôsobilým prívodiť ujmu na osobnostných právach dotknutej osoby už samotná neoprávnená evidencia fyzickej osoby v týchto zväzkoch. Na to, aby došlo k porušeniu osobnostných práv fyzickej osoby teda nie je potrebné ani zverejnenie nepravdivých údajov, stačí, ak sa v konaní preukáže, že fyzická osoba je v registračných protokoloch bývalej ŠtB vedená neoprávnenne, t. j. v rozpore s vtedy platnými právnymi predpismi upravujúcimi postup pracovníkov bývalej ŠtB pri evidencii a registrácii tajných spolupracovníkov a dôverníkov.

Navrhovateľ v konaní preukázal, že bol neoprávnené evidovaný v materiáloch bývalej štátnej bezpečnosti FMV ako osoba uvedená v § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Zb. Odporca uverejnením údajov o osobe navrhovateľa na svojej webovej stránke zasiahol do práv navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 132,00 EUR za zaplatený súdny poplatok za návrh a rozšírenie návrhu, keďže práva zástupkyňa navrhovateľa nevyčísliła v zákonnej lehote trovy právneho zastúpenia.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Okresný súd Bratislava I,
dňa 09. 06. 2010

JUDr. Eva Mészárosová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Horínková

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'PH', written over the printed name.